

Sygn. akt V Ca 213/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Iwona Szczypiór
Sędzia:	SSR del. do SO Witold Benicki
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.
przeciwko (...)z siedzibą w R. Republika Ł.
o zapłatę kwoty 903,85 zł

na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 23 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 434/14

oddala apelację.

SSO Iwona Szczypiór SSO Adam Simoni SSR del. do SO Witold Benicki

Sygn. akt VCa213/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2015 r., sygn.. akt IC434/14, Sąd Rejonowy w Dębicy ;

I. Zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w R. na rzecz powoda A. G. kwotę 903,85 zł (dziewięćset trzy złote i osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w R. na rzecz powoda A. G. kwotę 727,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. Przyznał biegłemu ds. techniki samochodowej inż. R. C. wynagrodzenie w kwocie 223,30 zł za opracowanie pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 16.09.2015 r.;

IV. Nakazał ściągnąć od pozwanego (...) z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w D.kwotę 950,70 zł (dziewięćset pięćdziesiąt złotych i siedemdziesiąt groszy) tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu i kosztów opinii biegłego.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły ustalenia faktyczne i zważania prawne zawarte w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia/ k.187-191/, co też czyni zbędnym powtarzanie jego treści.

Apelację pod powyższego wyroku w części dotyczącej pkt I w zakresie uwzględniającym powództwo ponad kwotę 509,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.03. 2014 r., do dnia zapłaty, oraz w punktach II i IV w całości zaskarżył pozwany (k.193-196) zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 193 § 2¹ kpc w zw. z art. 187 kpc poprzez przyjęcie, że pełnomocnik powoda pismem procesowym doręczonym bezpośrednio pełnomocnikowi pozwanego z dnia 17.04.2014r. skutecznie rozszerzył powództwo o kwotę 394,80 zł, podczas gdy takie pismo funkcjonalnie pełni rolę pozwu i osiąga zamierzony skutek dopiero z chwilą doręczenia go stronie pozwanej w trybie przewidzianym dla pozwu. Takie stanowisko wynika między innymi z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21.01.2016r sygn..

III CZ P 95/15.

Apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku tj.:

a) w pkt I poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 509,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.03.2014r. do dnia zapłaty oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie,

b) w pkt II i IV poprzez rozstrzygnięcie o kosztach procesu w tym kosztach zastępstwa procesowego za I instancję stosownie do wyników sporu oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie mogła odnieść zamierzonego skutku, skoro zaskarżony wyrok jest zgodny z prawem i trafny w odniesieniu do okoliczności faktycznych sprawy. Ustalenia faktyczne i przyjętą podstawę prawną rozstrzygnięcia Sądu I instancji, Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

Oczywiście ma rację skarżący, że odpis pisma procesowego zawierający rozszerzenie powództwa nie podlega doręczeniu bezpośrednio pełnomocnikowi strony przeciwnej, jak to miało miejsce w konkretnym przypadku, a czynność taka winna być dokonana za pośrednictwem Sądu. Taki też jest sens uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21.01.2016r. sygn. akt III CZP 95/15, na którą powołuje się apelujący. Z treści tej uchwały wynika wprost, że odpis pisma procesowego zawierające rozszerzenie powództwa nie podlega doręczeniu na podstawie art. 132 § 1 kpc. Doręczenie pisma bezpośrednio zgodnie z art. 132 § 1 kpc powodowałoby sytuację w której pozwany nie wiedziałby, czy pismo wywarło skutek zawisłości sporu i czy jest potrzeba zajęcia merytorycznego stanowiska w sprawie oraz podjęcia czynności procesowych (tak w uzasadnieniu cyt. wyżej uchwały SN).

W niniejszej sprawie rozszerzenie powództwa nastąpiło w piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 28.09.2015 r./k.166/, które doręczone zostało bezpośrednio pełnomocnikowi pozwanego.

Na rozprawie w dniu 1 października 2015 r.,/ k.171/2/ Sąd Rejonowy, zobowiązał pełnomocnika pozwanego, do zajęcia stanowiska co do rozszerzonego żądania pozwu, zakreślając w tym celu tygodniowy termin/zarządzenie k.170/ W piśmie z dnia 8.10.2015 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w zmienionym zakresie

/ k.178/ . Z chronologii powyższych czynności wynika, zatem, że Sąd Rejonowy poinformował pełnomocnika pozwanego o rozszerzeniu przez powoda żądania pozwu, zaś pełnomocnik pozwanego, zajął merytoryczne stanowisko odnośnie zmiany żądania pozwu.

Przytoczone okoliczności powodują, że bezzasadne jest stanowisko pozwanego odnośnie naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa procesowego tj. art. 193 § 2¹ kpc w zw. z art. 187 kpc, skoro przeprowadzone przez Sąd I instancji czynności procesowe, chroniły pozwanego i podjął on merytoryczną obronę w zakresie rozszerzonego żądania pozwu.

Z tych motywów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art.385 kpc.